

Sygn. akt OSD 32/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted]
z dnia 20 sierpnia 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Robert Staszewski
Sędziowie: r. pr. Laura Mnich (sprawozdawca)
r. pr. Krystyna Skotowska-Tomkiewicz

Protokolant: r. pr. Barbara Jasińska

W sprawie z wniosku złożonego przez [redacted] o wyłączenie całego składu rozpoznającego jego zażalenie na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP o odmowie wszczęcia postępowania sygn. akt OSD [redacted]

Sąd postanowił:

Nie uwzględnić wniosku złożonego przez [redacted] o wyłączenie całego składu rozpoznającego jego zażalenie na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP o odmowie wszczęcia postępowania sygn. akt OSD [redacted]

Laura Mnich

Robert Staszewski

[redacted]

Uzasadnienie

Dnia 20 sierpnia 2014 r. na adres mailowy Sekretariatu Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] [REDAKTED] wpłynęła wiadomość mailowa od nadawcy Pana [REDAKTED] posługującego się adresem mailowym [REDAKTED].

Pan [REDAKTED] nadał na adres mailowy Sekretariatu OIRP wiadomość o treści wskazującą w nagłówku cyt.: „*Wniosek o odroczeniu rozprawy w sprawie odmowy wszczęcia dochodzenia prawdopodobnie w sprawie sygn. akt RD [REDAKTED] a okoliczność uniemożliwienia mi między innymi czynnego udziału w sprawie oraz nie wskazania w zawiadomieniu składu orzekającego OSD w dniu dzisiejszym.*” Dodatkowo, nadawca wiadomości wniósł o wyłączenie wszystkich trzech sędziów orzekających w dniu 20 sierpnia 2014 r. oraz rozpoznanie sprawy przez inny skład sędziowski z uwagi na istniejące w jego ocenie wątpliwości co do jego bezstronności w sprawie.

Wniosek ten [REDAKTED] dodatkowo motywował prośbą aby w sprawach z jego udziałem jako sędziowie korporacji zawodowych nie występowały osoby żydowskiego pochodzenia.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że wniosek o wyłączenie składu orzekającego został złożony przez Pana [REDAKTED] w formie wiadomości elektronicznej. Obowiązujące przepisy nie przewidują możliwości wnoszenia pism procesowych, w tym wniosków w formie wiadomości mailowej. Dodatkowo, zgodnie z art. 119 § 1 k.p.k. pismo procesowe powinno zawierać m. in. podpis składającego pismo – a podpis powinien być złożony własnoręcznie.

Podkreślić także należy, że wiadomość mailowa nie była nawet opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Ponadto, nawet w przypadku dopełnienia takiej formy, jak wskazał Sąd Najwyższy nie wywołuje skutku procesowego w postaci wniesienia środka odwoławczego oświadczenie procesowe strony przesłane w formie dokumentu elektronicznego, zgodnie z wymogami ustawy o podpisie elektronicznym (T.J: Dz.U.2013 poz.262), albowiem zarówno w procedurze wykroczeniowej, jak i w procedurze karnej, taka forma czynności procesowej nie jest przewidziana. (vide: Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2009 r., sygn. akt I KZP 39/08). Zaś na podstawie art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.) w sprawach nieuregulowanych do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego.

Tylko skutecznie wniesione pismo uruchomi kontrolę jego poprawności oraz poprawności dokonanej w ten sposób czynności procesowej.

Niejako na marginesie Sąd pragnie odnieść się do uzasadnienia wniosku o wyłączenie składu sędziowskiego, albowiem Sąd uznał, że niniejsze postanowienie wymaga poczynienia kilku uwag.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że pochodzenie członków składu orzekającego nie ma znaczenia dla oceny ich bezstronności w danej sprawie. Dodatkowo, abstrahując od rzeczywistego

pochodzenia członków składu orzekającego, Sąd wskazuje, że przyjęcie stanowiska wnioskującego oznaczałoby wyłączenie danego sędziego od orzekania we wszystkich sprawach z jego udziałem wyłącznie ze względu na fakt jego pochodzenia, co prowadzić by mogło do jego dyskryminacji. Już Konstytucja RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) a więc akt najwyższej rangi w Rzeczypospolitej Polskiej wprowadza zakaz dyskryminacji rasowej stanowiąc, że wszyscy są wobec prawa równi, wszyscy mają prawo do jednakowego traktowania przez władze publiczne oraz że nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Laura Ułwiks

Robert P.

Sędzią